

Danmark, dejligst vang og vænge

Tekst: Laurids O. Kock, omkr. 1685

Melodi: P. E. Rasmussen, 1811

1.

Danmark, dejligst vang og vænge,
lukt med bølgen blå,
hvor de voksne danske drenge
kan i leding gå
mod de sakser, slaver, vender,
hvor man dem på togt hensender,
én ting mangler ved den have:
ledet er af lave.

2.

Ved Guds nådig forsyn hegnes
dog det meste land,
og hvad under Danmark regnes,
nyder værn af vand.
Ingen nabo, som vil vinde,
tør på Danmark gå i blinde,
blev kun ledet hængt til rette,
skulle vel det tætte.

3.

Melfarsund os Fyn beskytter,
tryk står Møens Klint,
indtil Gedser ingen rytter
ride skal for svindt.
Guldborgsund for Lolland genner.
Øresund vort Sælland tjener,
hvert land har sit eget lukke,
alt må Jylland sukke.

4.

Holster, vagrer, lyneborger
som en farlig flod
gør os Jylland mange sorger,
tørster efter blod.
Lægges af må slig uvane,
skam det var at lade rane
fra vor mark den mindste tue,
pil vi har og bue.

5.

Sådan talte Dronning Tyre,
ret kaldt Danebod:
I, som står for Danmarks styre,
fatter frejdigt mod!
Gabet kan vi vel tillukke,
så vi os ej lader plukke
af hver fremmed løbeskytte,
der får lyst til bytte.

6.

Fra den østre Danmarks side
kom den skåning skrap,
sjællandsfaren her gad slide,
køre rask om kap,
fynbo, lollik kom til jyden,
ingen hjemme blev ved gryden,
ingen danemand sad hjemme,
alle værket fremme.

7.

Fra moradset vest ved strande
til Mysund ved Sli
vi vil os en vold bemande,
gøre snæver sti.
Om forlov skal hver mand bede,
hvis han agter ind at træde,
nødig skal han atter fare
hjem med stjålen vare!

8.

Efter ønske vokste volden,
Danevirke kaldt,
som har mangan tørring holden,
før den slet forfaldt.
Ledet, sagde Dronning Tyre,
har vi hængt, Gud vangen hyre,
at den ingen fremmed bryder
eller hovbud byder!

9.

Danemark vi nu kan ligne
ved en frugtbar vang,
hegnet rundt omkring, - Gud signe
den i nød og trang!
Gid som korn opvokse knægte,
der kan frisk mod fjenden fægte
og om Danebod end tale,
når hun er i dvale!

Laurids Olufsen Kock, 1634-1691

Poul Edvard Rasmussen, 1776-1860